

Arrest

nr. 186 030 van 27 april 2017
in de zaak RvV X / VIII

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de Belgische staat, vertegenwoordigd door de staatssecretaris voor Asiel en Migratie en Administratieve Vereenvoudiging.

DE VOORZITTER VAN DE VIIIste KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Oekraïense nationaliteit te zijn, op 15 december 2016 heeft ingediend om de schorsing van de tenuitvoerlegging en de nietigverklaring te vorderen van de beslissingen van de gemachtigde van de staatssecretaris voor Asiel en Migratie en Administratieve Vereenvoudiging van 10 november 2016 tot verwerping van een aanvraag om machtiging tot verblijf in de hoedanigheid van student(e) en tot afgifte van een bevel om het grondgebied te verlaten (bijlage 13).

Gezien titel Ibis, hoofdstuk 2, afdeling IV, onderafdeling 2, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de beschikking tot vaststelling van het rolrecht van 20 december 2016 met referentnummer X.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 1 maart 2017, waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 23 maart 2017.

Gehoord het verslag van kamervoorzitter M. EKKA.

Gehoord de opmerkingen van advocaat D. SELY, die loco advocaat F. LAEVEREN verschijnt voor de verzoekende partij en van advocaat C. MUSSEN, die loco advocaat C. DECORDIER verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Nuttige feiten ter beoordeling van de zaak

1.1. Verzoekster werd na een regelmatige binnenkomst met paspoort en visum type C in het bezit gesteld van een aankomstverklaring, geldig van 16 juni 2016 tot en met 13 september 2016.

1.2. Op 12 september 2016 vroeg verzoekster een statuutswijziging aan als student.

1.3. Op 10 november 2016 trof de verwerende partij een beslissing tot verwerping van een aanvraag om machtiging tot verblijf in de hoedanigheid van student(e). Dit vormt de eerste bestreden beslissing. Zij is gemotiveerd als volgt:

“De aanvraag om machtiging tot verblijf, ingediend op 12/09/2016 bij de burgemeester van KEERBERGEN door (...), in toepassing van de artikelen 58 en 9 alinea 2 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, gewijzigd door de wetten van 28 juni 1984, 15 juli 1996 en 15 september 2006, is ontvankelijk, doch ongegrond.

MOTIVERING:

Overwegende dat betrokkene van de gemeentelijke diensten van Keerbergen een aankomstverklaring geldig van 16/06/2006 tot en met 13/09/2016 heeft verkregen; dat betrokkene deze aankomstverklaring heeft gekregen gezien zij met een geldig visum C in België is binnengekomen en als werknemer wenst te blijven.

Overwegende dat betrokkene op 12/09/2016 een aanvraag indiende teneinde het statuut van werknemer te verkrijgen.

Overwegende dat betrokkene ter staving van deze aanvraag een inschrijvingsattest voor taalcursussen Nederlands afkomstig van het PCVO Mechelen voorlegt, dat uit het administratief dossier blijkt dat betrokkene deze cursussen volgt ter voorbereiding van een studie in het academiejaar 2017-2018 aan het Thomas More; dat conform artikel 58 van de wet van 15.12.1980 betrokkene gemachtigd is om één voorbereidend jaar tot hoger onderwijs te volgen; echter, blijkt dat betrokkene door de cursus te volgen die zij momenteel volgt niet in staat zal gesteld om tegen het einde van dit academiejaar 2015-2016 voldoende kennis van het Nederlands op te doen om een kennis te behalen conform niveau 5 (Europees referentiekader niveau B2); dat om zich te kunnen inschrijven in een volgend academiejaar in een hogeschool of universiteit voor een Nederlandstalige studierichting een algemene voorwaarde is. Gezien betrokkene slechts een inschrijving voorlegt van taalcurussen voor een periode van twee maanden en op die manier niet kan worden geoordeeld of betrokkene het benodigde niveau B2 kan behalen, kunnen de door betrokkene aangeleverde attesten dus niet gekwalificeerd worden conform artikel 58 en volgende als zijnde een voorbereidend jaar tot hoger onderwijs.

Gelet op de hierboven aangehaalde elementen, kan er aan betrokkene geen verblijfsrecht in de hoedanigheid van student worden toegekend en wordt de door betrokkene ingediende aanvraag geweigerd.”

1.4. Eveneens op 10 november 2016 trof de verwerende partij de beslissing tot afgifte van een bevel om het grondgebied te verlaten. Dit vormt de tweede bestreden beslissing. Zij is gemotiveerd als volgt:

“[...]

wordt het bevel gegeven het grondgebied van België te verlaten, evenals het grondgebied van de staten die het Schengenacquis ten volle toepassen, tenzij hij (zij) beschikt over de documenten die vereist zijn om er zich naar toe te begeven, binnen 30 (dertig) dagen na de kennisgeving.

REDEN VAN DE BESLISSING :

Het bevel om het grondgebied te verlaten wordt afgegeven in toepassing van artikel(en) van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen en volgende feiten :

Artikel 7, alinea 1:

□ 2° wanneer zij langer in het Rijk verblijft dan de overeenkomstig artikel 6 bepaalde termijn of er niet in slaagt het bewijs te leveren dat deze termijn niet overschreden werd:

REDEN VAN DE BESLISSING:

Overwegende dat de geldigheid van de aan betrokkene afgegeven aankomstverklaring sedert 13/09/2016 is verlopen en de door haar op 12/09/2016 ingediende aanvraag tot het bekomen van een verblijfstitel in de hoedanigheid van student heden werd geweigerd. [...]”

2. Over de ontvankelijkheid

Het betoog ter ondersteuning van het enig middel is duidelijk en expliciet gericht tegen de eerste bestreden beslissing. Aangezien er geen middelen worden ontwikkeld tegen de tweede bestreden beslissing, die steunt op eigen juridische en feitelijke motieven, is het beroep onontvankelijk voor zover het werd ingediend tegen het bevel om het grondgebied te verlaten. De exceptie van onontvankelijkheid van het beroep die de verwerende partij om die reden heeft opgeworpen in haar nota, dit voor zover het beroep is gericht tegen de tweede bestreden beslissing, is dan ook gegrond.

Er is derhalve geen reden om uitspraak te doen over de excepties van onontvankelijkheid van het beroep voor zover het werd ingediend tegen de tweede bestreden beslissing, door de verwerende partij opgeworpen in haar nota om andere redenen.

3. Onderzoek van het beroep gericht tegen de eerste bestreden beslissing

Uit de bespreking van onderstaand middel blijkt dat slechts korte debatten vereist zijn.

3.1. Onder het kopje "[...] Eerste en enige middel: Aangaande de weigering van de machtiging tot verblijf in de hoedanigheid van student(e)" van het verzoekschrift, betoogt verzoekster als volgt:

"Aangezien er een schending van art. 58 e.v. van de Wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen voorhanden is door dat de gemachtigde van de Staatssecretaris voor Asiel en Migratie de aanvraag om machtiging tot verblijf in de hoedanigheid van student(e) weigerde, daar er werd geoordeeld dat de door verzoekster aangeleverde attesten m.b.t. de taalcursussen Nederlands niet gekwalificeerd zouden kunnen worden cfr. art. 58 e.v. als zijnde een voorbereidend jaar tot hoger onderwijs.

Verzoekster heeft derhalve inhoudelijk kritiek op de motivering van de beslissing, derwijze dat het middel dient bekeken te worden vanuit het oogpunt van de materiële motiveringsplicht in het licht van de artikelen 58 en 59 van de Wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

De Raad voor vreemdelingenbetwistingen is in de uitoefening van zijn wettelijk toezicht bevoegd om na te gaan of de overheid bij de beoordeling van de aanvraag is uitgegaan van de juiste feitelijke gegevens, of zij die correct heeft beoordeeld en of zij op grond daarvan niet onredelijk tot haar besluit is gekomen (cf. RvS 7 december 2001, nr. 101.624).

In casu is verzoekster van oordeel dat de gemachtigde van de Staatssecretaris voor Asiel en Migratie de haar bezorgde attesten betreffende het voorbereidend jaar taalonderwijs niet correct heeft beoordeeld en zij derhalve tot een onredelijk besluit is gekomen.

2.1.1. Vooreerst stelt de gemachtigde van de Staatssecretaris van Asiel en Migratie correct dat verzoekster gemachtigd is één voorbereidend jaar taalonderwijs tot hoger onderwijs te volgen, doch stelt vervolgens foutief dat door de cursus te volgen die verzoekster momenteel volgt zij niet in staat gesteld zal zijn om tegen het einde van het academiejaar 2015-2016 (de gemachtigde van de Staatssecretaris voor Asiel en Migratie maakt hier een materiële fout en bedoelt academiejaar 2016-2017) voldoende kennis van het Nederlands op te doen om niveau B2 te behalen, dat vereist is om zich te kunnen inschrijven in een volgend academiejaar in een hogeschool of universiteit.

Verzoekster heeft zich initieel ingeschreven voor de module NT2 Threshold 3 (mondeling en schriftelijk), hetwelk een cursus van niveau B1 betreft. Verzoekster diende aan te vangen met deze cursus, die begin september 2016 begon en eindigt eind oktober 2016.

Zodra de cursist met succes deze opleiding doorlopen heeft, is het mogelijk in te schrijven voor de cursus van het volgende niveau.

Dit heeft verzoekster ook gedaan (zie stuk 7), op 08.11.2016 heeft zij zich reeds ingeschreven voor de vervolgcursus NT2 Threshold 4 (mondeling en schriftelijk). Succesvol doorlopen van deze cursus geeft de cursist een taalkennis Nederlands niveau B1.

Opgemerkt dient te worden dat verzoekster zich reeds voor deze vervolgmodule heeft ingeschreven vooraleer de weigeringsbeslissing genomen werd door de gemachtigde van de Staatssecretaris voor Asiel en Migratie werd genomen (op 10.11.2016).

Zodoende blijkt dat verzoekster alleszins de intentie heeft deel te nemen aan de opeenvolgende modules teneinde het vereiste taalniveau B2 te behalen.

Verzoekster heeft aldus het academiejaar 2016-2017 alle intentie de volledige cursus taalkennis Nederlands te doorlopen teneinde te verzekeren dat zij bij inschrijving van het academiejaar 2017-2018 voldoet aan de algemene voorwaarden betreffende taal cursus teneinde de opleiding bachelor in de verpleegkunde aan Thomas More hogeschool te kunnen aanvatten.

Het is echter een vaststaand gegeven dat cursisten taalonderwijs bij CVO Crescendo te Mechelen niet over de mogelijkheid beschikken om bij aanvang reeds in te schrijven voor alle modules van een volledig academiejaar, aangezien eerst met succes de voorgaande module dient te worden afgelegd teneinde te verzekeren dat de cursist over voldoende kennis beschikt om de volgende module met succes af te leggen.

Teneinde het voor de bachelor opleiding bij Thomas More vereiste taalniveau B2 te behalen dient verzoekster na het succesvol afronden van cursus NT2 Threshold 4 de cursussen NT2 3.1 en 3.2 (Nederlands tweede taal - richtgraad 3 mondeling en schriftelijk) af te leggen. Deze cursussen nemen pas aanvang op 20.01.2017. Verzoekster heeft zich hiervoor reeds aangemeld, doch CVO Crescendo laat pas inschrijvingen toe vanaf 18.01.2017. (zie stuk 3)

Het succesvol doorlopen van deze cursus geeft verzoekster onbetwistbaar niveau B2 van het Europees Referentiekader voor Moderne Vreemde Talen (zie stuk 4 en 5).

Overigens heeft verzoekster reeds een test niveaubepaling afgelegd bij de 'Huizen van het Nederlands' op 29.11.2016, waaruit blijkt dat zij inmiddels wel reeds het vereiste niveau B2 heeft bereikt. (zie stuk 6) Verzoekster wil echter huidig academiejaar voorbereidend taalonderwijs verderzetten teneinde haar kennis van het Nederlands te verbeteren teneinde haar slaagkansen in de Bachelor opleiding in de verpleegkunde te optimaliseren.

2.1.2. Vervolgens staat vast dat de gemachtigde van de Staatsecretaris voor Asiel en Migratie de feitelijke gegevens niet correct heeft beoordeeld en zij op grond hiervan foutief tot het besluit is gekomen dat de door verzoekster aangeleverde attesten niet gekwalificeerd kunnen worden cfr. art. 58 e.v. als zijnde een voorbereidend jaar tot hoger onderwijs.

Dat verzoekster ingevolge het inschrijvingssysteem van CVO Crescendo over geen enkele andere mogelijkheid beschikt dan in te schrijven voor de taal cursussen per module, dit telkens na succesvol afronden van elke deelmodule.

Dat het echter foutief is van de gemachtigde van de Staatssecretaris voor Asiel en Migratie dat dit verzoekster niet in staat zou stellen voldoende kennis van het Nederlands op te doen gedurende academiejaar 2016-2017 teneinde zich te kunnen inschrijven voor een opleiding in het academiejaar 2017-2018.

Dat immers blijkt dat verzoekster na het doorlopen van de cursussen van het CVO Crescendo (t.e.m. module NT2 3.1 en 3.1) wel het vereiste niveau B2 kan behalen.

Dat bovendien reeds blijkt dat verzoekster over voldoende taalkennis Nederlands beschikt om niveau B2 op dit ogenblik reeds te behalen.

Dat aldus blijkt dat de door verzoekster aangeleverde attesten wel gekwalificeerd kunnen worden cfr. art 58 e.v. als zijnde een voorbereidend jaar tot hoger onderwijs.

Dat verzoekster middels de door haar bezorgde attesten bij haar initiële aanvraag reeds aantoonde te voldoen aan alle overige voorwaarden.

Gelet op het bovenstaande kan een schending van de materiële motiveringsplicht in het licht van de artikelen 58 e.v. van de Vreemdelingenwet worden vastgesteld.

Dat het middel bijgevolg ernstig is en het beroep tot schorsing- en nietigverklaring derhalve gegrond dient te worden verklaard."

3.2. Uit het inleidend betoog dat voorafgaat aan punt 2.1.1. in het verzoekschrift blijkt duidelijk dat verzoekster de schending beoogt op te werpen van artikel 58 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de Vreemdelingenwet) en van de materiële motiveringsplicht. De verwerende partij kan dan ook niet worden gevolgd in haar stelling dat het middel niet duidelijk is omschreven en het beroep om die reden niet ontvankelijk is .

3.3. De Raad voor Vreemdelingenbetwistingen is bij de beoordeling van de materiële motiveringsplicht niet bevoegd zijn beoordeling van de aanvraag in de plaats te stellen van die van de administratieve overheid. De Raad is in de uitoefening van zijn wettelijk toezicht enkel bevoegd om na te gaan of deze overheid bij de beoordeling van de aanvraag is uitgegaan van de juiste feitelijke gegevens, of zij die correct heeft beoordeeld en of zij op grond daarvan niet onredelijk tot haar besluit is gekomen (cf. RvS 7 december 2001, nr. 101.624).

3.4. Kernbetoog van verzoekster is dat dat de verwerende partij het door haar bezorgde document betreffende het voorbereidend jaar taalonderwijs niet correct heeft beoordeeld en zij derhalve tot een onredelijk besluit is gekomen.

3.5. De artikelen 58 en 59 van de Vreemdelingenwet luiden als volgt:

"Artikel 58

Wanneer de aanvraag tot het bekomen van de machtiging om langer dan drie maanden in het Rijk te verblijven bij een Belgische diplomatieke of consulaire post ingediend wordt door een vreemdeling die in België wenst te studeren in het hoger onderwijs of er een voorbereidend jaar tot hoger onderwijs wenst te volgen, moet die machtiging toegekend worden indien de betrokkene zich niet bevindt in een der in artikel 3, eerste lid, 5° tot 8°, bedoelde gevallen en indien hij de hiernavolgende documenten overlegt:

1° een attest afgegeven door een onderwijsinstelling overeenkomstig artikel 59;

2° het bewijs dat hij voldoende middelen van bestaan bezit;

3° een geneeskundig getuigschrift waaruit blijkt dat hij niet aangetast is door een der in bijlage bij deze wet opgesomde ziekten of gebreken;

4° een getuigschrift waaruit blijkt dat de betrokkene niet veroordeeld is geweest wegens misdaden of wanbedrijven van gemeen recht, wanneer hij ouder is dan eenentwintig jaar.

Bij ontstentenis van een getuigschrift als bedoeld onder 3° en 4° van het eerste lid, kan de Minister of zijn gemachtigde niettemin, rekening houdende met de omstandigheden, de vreemdeling machtigen in België te verblijven om er te studeren.

De machtiging om langer dan drie maanden in het Rijk te verblijven kan door de vreemdeling in het Rijk aangevraagd worden overeenkomstig de door de Koning bepaalde modaliteiten in uitvoering van artikel 9, tweede lid."

"Artikel 59

Al de door de overheid georganiseerde, erkende of gesubsidieerde onderwijsinstellingen zijn bevoegd om het vereiste attest af te geven.

Dit attest bevestigt, hetzij dat de vreemdeling als regelmatige leerling of student, die voldoet aan de voorwaarden inzake voorafgaande studiën, ingeschreven is in de onderwijsinstelling die het afgeeft, hetzij dat hij, in voorkomend geval, een aanvraag tot het verlenen van de gelijkwaardigheid van buitenlandse diploma's en studiegetuigschriften ingediend heeft, hetzij dat hij, in voorkomend geval, ingeschreven is voor de toelatingsproef.

In de twee laatste gevallen moet een nieuw attest binnen vier maanden bevestigen dat de vreemdeling, na het bekomen van de gelijkwaardigheid van diploma of studiegetuigschrift of na het slagen voor de toelatingsproef, als regelmatige leerling of student ingeschreven is in de onderwijsinstelling die het afgeeft.

Het attest moet betrekking hebben op een onderwijs met volledig leerplan; het mag echter ook betrekking hebben op een onderwijs met beperkt uurrooster wanneer de vreemdeling bewijst dat dit onderwijs zijn hoofdbezigheid en de voorbereiding of de aanvulling van een onderwijs met volledig leerplan zal uitmaken."

3.6. Uit de bestreden beslissing blijkt dat de verwerende partij het door verzoekster overgemaakt inschrijvingsattest voor taalcursussen Nederlands afkomstig van het CVO Mechelen niet aanvaardt als voorbereiding van een verpleegsterstudie die verzoekster wenst aan te vatten in het academiejaar 2017-2018 aan het Thomas More instituut. De verwerende partij stelt dat het voorgelegde attest een inschrijving betreft voor taalcursussen voor een periode van twee maanden en zij op die manier niet kan oordelen of verzoekster het benodigde niveau B2 van de Nederlandse taal kan behalen. Om die reden kan het door verzoekster aangeleverde attest door de verwerende partij niet worden gekwalificeerd als zijnde een voorbereidend jaar tot hoger onderwijs.

3.7. Het wordt niet betwist dat verzoekster een machtiging tot voorlopig verblijf als student beoogde, dit in het kader van onderwijs met beperkt uurrooster, zijnde het volgen van taalcursussen in het academiejaar 2016-2017 aan het CVO Mechelen als voorbereiding van een opleiding met volledig leerplan in het academiejaar 2017-2018 aan het Thomas More instituut. Evenmin wordt betwist dat een vreemdeling die onderwijs met volledig leerplan wenst te volgen in het Nederlands, het niveau B2 van de Nederlandse taal dient te behalen. Dit blijkt ook uit het attest opgesteld door het Thomas More instituut op 12 september 2016, waarin wordt vermeld dat verzoekster niet voldoet aan de taalvoorwaarden en waarbij wordt verwezen naar een certificaat dat ze moet voorleggen waaruit blijkt dat zij het Nederlands beheerst op het niveau B2 van het Europees referentiekader voor de talen. Kernpunt van de betwisting vormt de vraag of verzoekster met het door haar overgemaakte attest opgesteld door het CVO Mechelen aantoonde dat zij taalcursussen volgde om het benodigde niveau B2 van de Nederlandse taal te behalen.

3.8. Uit het administratief dossier blijkt dat verzoekster bij haar in punt 1.1. bedoelde aanvraag slechts een inschrijving voorlegt van taalcursussen voor een periode van 2 maanden. Het betreft meer bepaald een inschrijving voor de module NT2 Threshold 3 aan het CVO Crescendo te Mechelen, waarvan verzoekster zelf stelt dat het een cursus van niveau B1 betreft. Verwerende partij kan dan ook worden gevolgd waar ze in de bestreden beslissing stelt dat zij op die manier niet kan oordelen of verzoekster het benodigde niveau B2 van de Nederlandse taal kan behalen en om die reden het door verzoekster aangeleverde attest niet kwalificeert als zijnde een voorbereidend jaar tot hoger onderwijs.

3.9. Verzoekster kan deze beoordeling niet onderuit halen door allerlei attesten en inlichtingen aan te brengen die ze niet ter beoordeling van de verwerende partij heeft voorgelegd of die zelfs dateren van na het treffen van de bestreden beslissing. De Raad kan als annulatierechter immers niet concluderen dat de verwerende partij een onredelijk besluit heeft getroffen, dit op grond van stukken en inlichtingen waarover de verwerende partij niet beschikte op het ogenblik dat ze de bestreden beslissing trof.

3.9.1. Dat verzoekster zich inschreef op 8 november 2016 voor de vervolgcursus NT2 Threshold 4, wat de cursist uitzicht biedt op het verwerven van een taalkennis Nederlands niveau B1 en ten bewijze waarvan verzoekster verwijst naar stuk 7 gevoegd bij het verzoekschrift, werd niet ter kennis gebracht van de verwerende partij. Ook al dateert dit gegeven van vóór het treffen van de bestreden beslissing, verwerende partij kan niet oordelen over een gegeven dat verzoekster haar niet ter kennis heeft gebracht.

3.9.2. Verzoekster stelt dat na het succesvol afronden van cursus NT2 Threshold 4 de cursussen NT2 3.1 en 3.2 kunnen gevolgd worden. Ze stelt dat deze cursussen een aanvang nemen op 20 januari 2017. Verzoekster stelt dat ze zich hiervoor reeds heeft aangemeld, doch dat CVO Crescendo Mechelen pas inschrijvingen toelaat vanaf 18 januari 2017. Ze verwijst hiervoor naar stuk 3 gevoegd bij het verzoekschrift doch dit stuk dateert van na het treffen van de bestreden beslissing.

3.9.3. Verzoekster stelt dat het succesvol doorlopen van de cursussen NT2 3.1 en 3.2 haar onbetwistbaar het niveau B2 van het Europees Referentiekader voor Moderne Vreemde Talen oplevert. Ze verwijst hiervoor naar de stukken 4 en 5 gevoegd bij het verzoekschrift maar deze stukken werden niet overgemaakt aan de verwerende partij of dateren van na het treffen van de bestreden beslissing.

3.9.4. Verzoekster stelt dat ze reeds een test niveaubepaling afgelegd heeft bij de 'Huizen van het Nederlands' op 29 november 2016, waaruit blijkt dat zij inmiddels wel reeds het vereiste niveau B2 heeft bereikt. Ze verwijst hiervoor naar stuk 6 gevoegd bij het verzoekschrift, maar dit stuk dateert van na het treffen van de bestreden beslissing.

3.9.5. Verzoekster vult haar verzoekschrift met een schrijven van 6 maart 2017 nog aan met bijkomende stukken, maar ook deze dateren alle van na het treffen van de bestreden beslissing.

3.10. De Raad dient te concluderen dat verzoekster met allerlei info en stukken afkomt waarover de verwerende partij niet beschikte op het ogenblik dat ze de bestreden beslissing trof. Een schending van de materiële motiveringsplicht kan op die manier niet aangetoond worden. Het komt de aanvrager van een verblijfmachtiging als student toe om alle nuttige stukken en informatie over te maken aan de verwerende partij zodat deze met kennis van zaken kan oordelen of hij in aanmerking komt voor een inschrijving als student in het kader van een voorbereidend jaar tot hoger onderwijs. Zo stond het verzoekster vrij om bij haar in punt 1.1. bedoelde aanvraag mee te delen dat het een vaststaand gegeven is dat cursisten taalonderwijs bij CVO Crescendo te Mechelen niet over de mogelijkheid beschikken om zich bij aanvang reeds in te schrijven voor alle modules van een volledig academiejaar, aangezien zij eerst met succes de voorgaande modules dienen af te leggen teneinde te verzekeren dat zij over voldoende kennis beschikken om de volgende module met succes af te leggen. Ze kon dan haar intentie tot het opeenvolgend volgen van de modules uit de doeken hebben gedaan en telkens de attesten overmaken die betrekking hebben op het slagen in of het volgen van de betrokken modules Nederlands. Dit alles heeft verzoekster niet gedaan. Zij kan niet verwachten dat de verwerende partij ambtshalve over deze kennis beschikt of zelf informatie daaromtrent gaat verzamelen. Dit alles laat onverlet de mogelijkheid voor verzoekster om als ze beschikt over een inschrijving aan het Thomas More instituut voor het academiejaar 2017-2018, een aanvraag in te dienen om machtiging tot verblijf, dit op grond van de artikelen 58 en 9 bis van de Vreemdelingenwet.

Het enig middel is ongegrond.

4. Korte debatten

De verzoekende partij heeft geen gegrond middel dat tot de nietigverklaring van de eerste bestreden beslissing kan leiden aangevoerd en het beroep is onontvankelijk in de mate dat het is gericht tegen de tweede bestreden beslissing. Aangezien er grond is om toepassing te maken van artikel 36 van het koninklijk besluit van 21 december 2006 houdende de rechtspleging voor de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, wordt de vordering tot schorsing, als accessorium van het beroep tot nietigverklaring, samen met het beroep tot nietigverklaring verworpen. Er dient derhalve geen uitspraak gedaan te worden over de exceptie van onontvankelijkheid van de vordering tot schorsing, opgeworpen door de verwerende partij.

5. Kosten

Gelet op het voorgaande past het de kosten van het beroep ten laste te leggen van de verzoekende partij.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De vordering tot schorsing en het beroep tot nietigverklaring worden verworpen.

Artikel 2

De kosten van het beroep, begroot op 186 euro, komen ten laste van de verzoekende partij.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op zevenentwintig april tweeduizend zeventien door:

mevr. M. EKKA,

kamervoorzitter,

dhr. T. LEYSEN,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

T. LEYSEN

M. EKKA